

Predmet: Zvornik (Grujić Branko i dr.)

Veće za ratne zločine Okružni sud u Beogradu Republika Srbija

Broj predmeta: KV.5/05

Optužnica: KTRZ br. 17/04 od 12. avgusta 2005.

Glavni pretres: 31.05.2006.

Izveštaj: FHP, Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedoka O

Svedok je pre rata bio direktor Sektora opštih, pravnih i kadrovskih poslova u fabrici *Glinica*. Bio je odbornik u Skupštini opštine Zvornik, kao predstavnik partije Reformske snage, čiji je predsednik bio Ante Marković.

Na prvom sastanku Kriznog štaba, u martu 1992. godine, u svlačionici na fudbalskom igralištu u Čelopeku, Brano Grujić je predsedavao i tom prilikom je rekao da se *Zelene beretke* koncentrišu kod Kule grada i da postoji opasnost da se ponovi 1941. godina. Na tom sastanku postavljen je za komandanta odbrane Zvornika Vladan Petronijević. Drugi sastanak kome je prisustvovao svedok održan je 6. 04.1992. u Malom Zvorniku u hotelu *Jezero*. Sastanku su prisustvovali tadašnji načelnik Opštine Abdulah Pašić, načelnik SUP-a Osman Mustafić, načelnik TO Alija Kapidžić, Izet Mehinagić, nekadašnji funkcioner Saveza komunista, a Brano Grujić je bio kao predstavnik SDS-a. Posle diskusije, Izet Mehinagić je formulisao 10 ili 11 zaključaka, a njihova suština je bila u tome da se ni po koju cenu ne sme dozvoliti da dođe do oružanog sukoba, a ako je uslov podela opštine Zvornik na srpsku i muslimansku i to treba uraditi, samo da ne dođe do sukoba. Brano Grujić i prisutni su prihvatili te zaključke.

Upoznatost Privremene vlade sa zločinima

Na jednoj sednici Privremene vlade iznet je podatak da je u nekom selu prema Snagovu pobijena grupa Muslimana, a potom spaljena. Svi članovi Privremene vlade su to osudili a Branko Grujić je rekao: "Ljudi, zamislite, desilo se to... mi to moramo sprečiti."

Druga tačka optužnice: ratni zločini u Domu kulture u Čelopeku

Ni na jednoj sednici Privremene vlade, kada je bio prisutan svedok, nije bilo govora o logoru u Domu kulture u Čelopeku. Prva saznanja o zatočenim ljudima u Domu kulture svedok je dobio od radnika fabrike *Glinice* koji su jedni drugima bojažljivo pričali da su Muslimani iz Diviča iseljeni i zatvoreni u Domu kulture u Čelopeku. Ta saznanja je svedok dobio nakon što je logor u Domu kulture ispražnjen, odnosno zatvoren.

Dosta kasnije je čuo da su u logor dolazile *Žute ose*, maltretirale zatvorenike i činile zločine, da meštani Čelopeka nisu smeli da pričaju o tome iz straha od *Žutih osa*. O iseljavanju Diviča i zatvaranju meštana u Dom kulture u Čelopeku nije bilo govora na Privremenoj vladi.

Prva tačka optužnice: deportacija Muslimana iz Kozluka

Ni o iseljavanju Muslimana iz Kozluka nije bilo govora na sednici Privremene vlade. Prve informacije svedok je dobio od Arkanovog majora Peje, koji je došao kod njega u fabriku *Glinica* i oduzeo im jedno sanitetsko i jedno vatrogasno vozilo za Kozluk. Peja, je objasnio kako se sa predsednikom mesne

zajednice Kozluka Fadilom Banjanovićem dogovorio da Muslimani predaju oružje, a da će im srpska vlast obezbediti ambulantna kola, zdravstvenu zaštitu i mešovitu policiju. To je bio dogovor sa Muslimanima da bi odustali od iseljavanja. Posle toga, Muslimani su normalno funkcionisali u Kozluku, ali je vremenom došlo do sve češćeg upadanja paravojnih formacija, i legalne jedinice policije i vojske nisu više mogle da garantuju bezbednost Muslimanima u Kozluku. Svedok je dobio informaciju od Srba iz Kozluka koji su radili u *Glinici* kako bi bilo bolje da se Muslimani isele da ne bi bilo žrtava.

Na pitanje predsednika Veća da li su meštani [Muslimani] sami odlučili da se isele, svedok je rekao: “Nisu meštani. Meštane niko nije ni pitao, pa ko će meštane pitati, oni su obični građani. Nije niko pitao meštane u Kozluku.”

Svedok je lično čuo kada je major Peja saopštio Fadilu Banjanoviću da ih [regularna vojska] ne može zaštititi, da se paravojska ne može kontrolisati i da se Muslimani kolektivno isele a da će im [srpska vlast] obezbediti pasoše.

Prepoznavanje: 12. 06. 2006.

Izveštaj: FHP; Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Po nalogu predsednice Veća, istražni sudija je u Okružnom zatvoru u Beogradu organizovao prepoznavanje pritvorenika Branka Grujića, Branka Popovića, Siniše Filipovića zvanog Lopov, Dragana Slavkovića zvanog Toro, Ivana Koraća zvanog Zoks i Dragutina Dragičevića zvanog Bosanac od strane svedoka pod pseudonimom V, Z, zatim Hadžavić Rame, Pezerović Samira i Pezerović Ferida.

Optužene Grujića i Popovića niko od svedoka nije prepoznao. Optuženog Dragana Slavkovića zvanog Toro prepoznalu su svedoci Samir i Ferid Pezerović.

Fond za humanitarno pravo